

РЕШЕНИЕ

№ 623

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 01 октомври 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и четвърти септември, две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Ивайло Иванов

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Михайлов, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. №561** по описа на съда за **2014 г.**, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 ЗАНН във вр. с чл. 208 и сл. от АПК.

С Решение № 210/01.07.2014 г., постановено по н.а.х.д. № 209/2014 г. по описа на Районен съд – Радомир е потвърдено наказателно постановление № 3070/04.04.2014 г. на ВНД Директор на ОД на МВР гр.Перник, с което на К.Т.К. е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 2 000 лева на основание чл. 45, ал. 2 от Закона за закрила на детето/ЗЗД/.

В законоустановения срок **К.Т.К.** е подал жалба срещу постановения съдебен акт. Касаторът твърди, че решението на Районен съд – Радомир е незаконосъобразно и необосновано. Не са обсъдени представените по делото доказателства, показанията на свидетелите и изложените аргументи при обжалването. Допуснати са и съществени нарушения на процесуалните правила, което е ограничило правото му на защита.

Моли съда да отмени решението на Районен съд – Радомир, както и обжалваното наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба – Директора на ОД на МВР Перник, не се явява и не се представлява. Не изразява становище по оспорването.

Окръжна прокуратура – Перник, чрез своя представител изразява становище, че жалбата е неоснователна и че решението на Районен съд-Радомир следва да бъде потвърдено.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На 20.02.2014 г. е проведена проверка в билиард клуб "Д.", находящ се в гр.Радомир, пл. ***** № 1. При тази проверка се установява, че в заведението след 22.00 ч., са допуснати две лица: В. А. М. – непълнолетен и Р. Д. К. – малолетен. И двамата не са имали придружители. При разговора с тях и на база сметите писмени обяснения се установило, че са употребили алкохол / бира, марка „Астика/. Проверяващите са констатирани, че билиард – клуб „*****“ се управлява от К.Т.К., съгласно договор за наем приложен в административно наказателната преписка. Установеното е квалифицирано от проверяващите като нарушение на чл. 8, ал.3 и ал.4 от Закона за закрила на детето, за което е съставен АУАН №03/24.03.2014 г. Въз основа на този акт е издадено НП № 3070/04.04.2014 г. от ВНД Директор на ОД на МВР - Перник, с което на основание чл.45, ал.2 от ЗЗД на нарушителя е наложена административна санкция „глоба“ в размер на 2000 лв. Въз основа на горе установената фактическа обстановка районният съд е приел, че съставът на административното нарушение е осъществен виновно от касатора, размера на наложеното наказание е определен на минимума и съобразявайки изложените аргументи е потвърдил НП.

Административен съд-Перник намира, че решението на въззивния съд е правилно, законосъобразно по същество и при неговото постановяване не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Районният съдия правилно е установил фактическата обстановка въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Обсъдени са относимите към правния спор доказателства и възраженията във въззивната жалба, като са изложени съображения защо не се приемат за основателни твърденията за незаконосъобразност на наказателното постановление. Тези изводи на съда се споделят от касационната инстанция.

Наведеният в касационната жалба довод за необоснованост на решението на районния съд, довела до неправилно приложение на материалния закон, е неоснователен. Съгласно чл. 220 от АПК, съдът преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. От събраните в административно наказателната приписка доказателства става ясно, че на 20.02.2014 г. след 22.00 ч., в билиард-клуб "Дупката" в гр.Радомир стопанисван от К.Т. К. в качеството му на ЕТ"К.К.- РИК" са допуснати две лица / непълнолетен и малолетен/, които са под 18 год. Едно от тях е В. А. М., като това е послужило за налагане на административна санкция на нарушителя. От разпита на свидетелите в първата инстанция не се установява различна фактическа обстановка от изложената в АУАН и възприета от административно наказващия орган преди налагане на наказанието.

Съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 2 от Закона за закрила на детето, който допусне от 22,00 ч. до 6,00 ч. дете в управляван от него търговски обект в нарушение на чл. 8, ал. 3 и 4 от с.з., се наказва с глоба или имуществена санкция от 2000 до 5000 лв.

За да съставлява едно деяние административно нарушение, то следва да осъществява всички признаци от обективна и субективна страна на конкретно предвидения в специалния закон състав на това нарушение.

Съгласно чл. 2 от ЗЗД дете по смисъла на този закон е всяко физическо лице до навършването на 18 години. По делото безспорно е установено, че в проверявания обект на датата на проверката са е намирало лицето В. А. М., който видно от посочения в преписката ЕГН, не е имал навършени 18 години. Установен е и факта, че посоченото лице се е намирало в обекта, без придружител, като това се установява и от показанията на разпитаните по делото свидетели.

В конкретната хипотеза, за да е съставомерно деянието по чл. 45, ал. 2 от ЗЗД, е

необходимо привлеченото към административно-наказателна отговорност лице да е допуснало извършването на нарушението, а не в лично качество да го е извършило. Като изключение от принципа, че административно-наказателната отговорност е лична, с разпоредбата на чл. 24, ал. 2 от ЗАНН е регламентирал института на допустителството, а с нормата на чл. 45, ал. 2 от ЗЗД в тази връзка е предвиден и конкретен състав на нарушение. Това деяние се осъществява чрез бездействие при установено в закона задължение за действие от страна на ръководителя на стопанисвания обект. Нарушението е било факт с липсата на предприети от К.Т. К. мерки за недопускане на лица под 18 г. без придружител в стопанисвания от него обект след 22.00 ч.

С оглед на изложеното не са налице допуснати при постановяване на решението нарушения, които да представляват касационни основания по смисъла на чл. 348, ал.1 от НПК. В изпълнение на задълженията си по чл. 14 и чл. 314, ал. 1 от НПК, субсидиарно приложими в съдебния административно-наказателен процес по силата на препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, Районен съд гр.Радомир е извършил цялостна проверка на законосъобразността и правилността на наказателното постановление и като го е отменил е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила като валиден допустим и съответстващ на материалния закон.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 210/01.07.2014 г., постановено по н.а.х.д. № 209/2014 г. по описа на Районен съд – Радомир.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/
/п/